

Jeg ved en lærkerede

Tekst: Harald Bergstedt 1921

Melodi: Carl Nielsen 1924

- 1 Jeg ved en lærkerede
jeg siger ikke mer;
den findes på en hede
et sted, som ingen ser.
- 2 I reden er der unger
og ungerne har dun.
De pipper, de har tunger,
og reden er så lun.
- 3 Og de to gamle lærker,
de flyver tæt omkring.
Jeg tænker nok, de mærker,
jeg gør dem ingenting.
- 4 Jeg lurur bag en slåen.
Der står jeg ganske nær
Jeg rækker mig på tåen
og holder på mit vejr.
- 5 For ræven han vil bide
og drengen samle bær.
Men ingen skal få vide,
hvor lærkereden er.

MORGENSANG I ÅRHUNDREDETS FESTIVAL

TIRSDAG D. 5. MARTS 2019

VOR FRUE KIRKE

CARSTEN SEYER-HANSEN

DIRIGENT OG KUNSTNERISK LEDER FOR SANGKRAFT AARHUS

Århundredets
Festival

VOR FRUE KIRKE
AARHUS

SANGKRAFT AARHUS

Alle mine kilder skal være hos dig

Tekst: Grundtvig 1856-60

Melodi: Thomas Laub 1922

- 1 Alle mine kilder skal være hos dig!
Det var Guds-ordet i gamle dage
til det folkefærd uden mage,
som bar på vor Herres moder hos sig.
- 2 Alle mine kilder skal være hos dig!
Det var Guds-ordet i tidens fylde,
da han fødtes, som engle hylde,
da Jomfru Marie ham bar hos sig.
- 3 Alle mine kilder skal være hos dig!
genlød røsten fra Himmel åben,
Fader-røsten ved Jesus-dåben:
Min Søn! Jeg har velbehag i dig.²
- 4 Alle mine kilder skal være hos dig!
Det er Guds-ordet i nådens dage
til det bad, som er uden mage,
Ånds-badet, vor Herre bar i sig.
- 5 Alle mine kilder skal være hos dig!
Det er Gud Faders den høje tale
til den dåb, som i jordens dale
vor Herre han bærer skjult i sig.
- 6 Alle mine kilder skal være hos dig!
Af dig genfødtes skal jord og himmel,
folks og tungers og stjerners vrimmel
med alt, hvad jeg evig bar i mig!

Blæsten går frisk over Limfjordens vande

Tekst: Erik Bertelsen 1939

Melodi: Povl Hamburger 1937

- 1 Blæsten går frisk over Limfjordens vande,
Rusker dem op til vågen flugt,
Jager dem mellem de favnede strande,
Fylder med toner hver en bugt.
Og sømanden synger bag sit rat
På krydstogt fra Nordsø til Kattegat.
- 2 Dagen står høj over Limfjordens vande,
Bredning og sund og krinklet vig!
Sallingland, Thyland og andre lande
Hilser hverandre med mågeskrig.
Og bonden går på sin egen agerjord
Med blikket forynget af luft og fjord.
- 3 Lyset slår blink over Limfjordens vande
Tindrer og ler i et stridigt spil.
Bølgerne kaster med flammende brande
Vikingedrømmenes hvide ild.
Og ungdommen føler fjordens magt,
Og udve fjernt over verden strakt.
- 4 Længsel er saltet i Limfjordens vande
Her fik jeg fartens glød på kind,
Her blev med kølige stænk mod min pande
Viet til uro mit sejlersind.
Ja, Limfjord, jeg elsker dit blå humør
I kuling fra Hals og til Harbør.

Manden på risten

Tekst: Aage Steffensen 1936

Melodi: Mich. Carr 1936

(fra: Apollorevyen, 1936)

Her står jeg hver aften på "risten",
mens jeg kigger på Vesterbro.
Jeg nyder det flammende neonlys,
uden ophold fra seks til to.
Jeg har det omtrent som de rige,
jeg er hver nat på "restaurant".
Man godt på en måde kan sige,
at jeg er såd'n en slags "gourmand".
Jeg har med de ædlere dele
ej vrøvl som en anden grosser'.
Min mave kan tåle det hele
og lidt til og meget mer'.
Jeg napper "fasanen" i flugten
efter "bøffen", min yndlingsret,
jeg får aldrig andet end lugten,
men af den kan man godt bli' mæt.
Mens de derinde nedsvælger bourgogne og
bordeaux,
blir jeg beruset af duften fra Vesterbro.

I går fik vi lam i asparges
om det smagte det ikke ordet
et eventyr var osse ribbenstegen
indirekte fra varme bordet
det ville ha glædet Johansen
i november han skred gedult
han misted en dag lugtesansen
og så ebbet han ud af sult,
jeg sad ved hans leje på selve
den aften da feberen kom
skønt han havde 47.11
så lå han og talte om
de dejlige nætter på risten,
nå men sådan er livets gang
en skønne dag udløber fristen
og man synger sin sidste sang
nu gad jeg vide om risten ved himmeriges kro
kan være bedre end risten på Vesterbro.